

TERIER BRAZYLIJSKI
(Terrier Brasileiro)

Pochodzenie: Brazylia

Data publikacji obowiązującego wzorca: 21.05.2007

Użytkowanie: do polowania na drobną zwierzynę, pies do towarzystwa i stróżowania.

Klasyfikacja FCI: grupa 3 teriery
sekcja 1 teriery duże i średnie
Próby pracy nie są wymagane.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY:

Przodkowie tego teriera nie pochodzą z Brazylii. W XIX i na początku XX wieku wielu młodych Brazylijczyków studiowało na uniwersytetach europejskich, najczęściej we Francji i w Anglii. Do kraju wracali często z żonami, które zabierały do swej nowej ojczyzny małe pieski w typie teriera. Ci młodzi ludzie wraz z rodzinami wracali, by żyć na swoich farmach, które opuścili na czas studiów. Ich małe pieski adaptowały się do życia na wsi i siłą rzeczy spokrewniły z miejscowym pogłowiem. W ten sposób powstały psy o pewnym wyglądzie i ten fenotyp utrwalił się na przestrzeni kilku pokoleń. Rozwój wielkich miast spowodował, że farmerzy z rodzinami i pracownikami stopniowo zaczęli się do nich przenosić, a ich małe psy kolejny raz zmieniały warunki życia.

WYGLĄD OGÓLNY:

Wysmukły pies średniego wzrostu, proporcjonalny, budowa jego jest silna, ale nie ciężka, sylwetka zamyka się w kwadracie, a jej linie są zaokrąglone, co odróżnia teriera brazylijskiego od foksteriera krótkowłosego psa o obrysie kanciastym.

CHARAKTER I ZACHOWANIE:

Ruchliwy, bystry, aktywny i ostry, przyjacielski i miły dla znajomych.

GŁOWA:

Oglądana z góry ma kształt trójkątny, szeroka u nasady o uszach dobrze rozstawionych, zwęża się znacznie od oczu ku koniuszkowi kufy. Gdy patrzymy na głowę z profilu, górna jej linia lekko unosi się od koniuszka nosa do stopu, w tym miejscu, na wysokości oczu kieruje się wyraziście ku górze, a jej przedłużenie biegnące do guza potylicznego jest lekko wypukłe.

Mózgoczaszka jest zaokrąglona i lekko spłaszcza się w okolicy czołowej. Przy oglądaniu z góry, boczne linie zwężają się na poziomie oczu. Odległość między zewnętrznym kątem oka a nasadą ucha jest taka sama jak pomiędzy oboma zewnętrznymi kątami oczu. Wyraźne wgłębienie bruzdy czołowej.

Stop zaznaczony.

Trzewioczaszka:

Trufła nosowa: średnio rozwinięta, ciemnej barwy, należyście otwarte nozdrza.

Kufa oglądana z góry ma kształt trójkąta równobocznego, którego podstawą są dwa kąty zewnętrzne oczu a czubkiem jest koniuszek nosa. Kufa jest mocna, należycie wyrzeźbiona pod oczami, spadzista w okolicy stopu.

Wargi suche, ściśle, tak przylegające, że przykrywają zęby, szczeka i żuchwa tworzą dokładne zamknięcie.

Uzębienie regularnie rozstawione i dobrze rozwinięte 42 zęby zwarte w zgryzie nożycowym.

Policzki dobrze rozwinięte, suche.

Oczy umiejscowione w połowie odległości między truflą nosową a guzem potylicznym, dobrze rozstawione. Odległość pomiędzy zewnętrznymi kątami oczu jest taka sama jak od kąta zewnętrznego oka do czubka nosa. Gdy patrzymy na nie od przodu, są duże, średnio wypukłe o wyraźnie rozwiniętych łukach nadoczodołowych, zaokrąglone o bystrym, żywym wyrazie. Tak ciemne, jak to tylko możliwe. U psów o łatach błękitnych oczy są szaroniebieskie, u tych które mają brązowe znaczenia są brązowe, zielone lub niebieskie.

Uszy osadzone bocznie na wysokości oczu, znacznie rozstawione jedno od drugiego, mają trójkątny kształt i są półuniesione. Ich koniuszki kierują się ku zewnętrznym kątom oczu. Uszy nie są kopiowane.

SZYJA:

Umiarkowanie długa, proporcjonalna, pasująca do głowy. Wtapia się harmonijnie zarówno w tułów, jak i w głowę. Szlachetna w obrysach, sucha, w górnej linii lekko łukowata.

TUŁÓW :

Wyważony, nie za ciężki, sylwetka o opływowych liniach, w obrysie kwadratowa.

Kłęb dobrze uwypuklony, harmonijnie połączony z kończynami przednimi.

Górna linia mocna i prosta, lekko opadająca od kłębu w kierunku zadu.

Grzbiet stosunkowo krótki i dobrze umięśniony.

Lędźwie krótkie i silne, harmonijnie łączą się z zadem.

Zad lekko skośny, dobrze rozwinięty i umięśniony, ogon nisko osadzony.

Klatka piersiowa średniej szerokości, nie stanowi przeszkody dla swobodnie pracujących przednich kończyn. Przedpiersie mało uwydatnione. Mostek jest długi, a żebra dobrze wysklepione. Pozycja mostka jest pozioma przy małym zagięciu. Klatka piersiowa sięga łokci.

Linia dolna lekko wznosząca się ku tyłowi, ale nie charcia.

OGON:

Może być od urodzenia krótki lub długi i w dowolnej postaci zostawiony. Ale nie powinien sięgać poza staw skokowy. W kraju pochodzenia rasy długi ogon był zwykle skracany.

Ogon kopiowany: między drugim a trzecim kręgiem, krótki, nisko osadzony.

Ogon niekopiowany: krótki, nie sięga poza staw skokowy, osadzony nisko, dość mocny, noszony do góry, ale nie zakręcony nad grzbietem.

KOŃCZYNY:

Kończyny przednie: gdy patrzymy na nie od przodu, są proste, umiarkowanie rozstawione. Kończyny tylne są szerzej rozstawione, także proste.

Łopatki długie, skośne, tworzące kąt 110 – 120°.

Ramiona mniej więcej tej samej długości co kości łopatek.

Łokcie blisko ciała, położone na poziomie dolnej linii klatki piersiowej.

Przedramiona proste, cienkie i suche.

Nadgarstki tworzą otwarte kąty.

Śródreżca proste i cienkie.

Łapy o zwartych palcach, które nie kierują się na zewnątrz ani do wewnątrz, tworzą zajęczą łapę, dwa środkowe palce są dłuższe.

Kończyny tylne silnie umięśnione.

Uda dobrze rozwinięte o mocnej muskulaturze.

Stawy kolanowe tworzą otwarty kąt.

Podudzia w dobrej proporcji z udami.

Stawy skokowe wysoko plasowane o rozwartych kątach.

Śródstopia proste.

Łapy zwarte, dłuższe od łap kończyn przednich.

CHÓD:

Elegancki, swobodny i szybki. Mało wydajny wyrok.

SKÓRA:

Dobrze przylegająca do ciała, nie luźna, sucha.

OKRYWA WŁOSOWA:

Włos krótki, śliski, cienki, ale nie miękki, dobrze przylegający, podobny do szczurzego. Poprzez sierść nie powinna prześwitywać skóra. Włos jest delikatniejszy na głowie, uszach, spodniej stronie szyi, dolnych i wewnętrznych partiach kończyn przednich oraz wewnętrznej stronie ud.

Umaszczenie: zasadniczo białe w łąty czarne, rudobrazowe lub niebieskie. Typowe dla rasy są charakterystyczne znaczenia: podpalania ponad oczami, na bokach kufy i obu policzkach, we wnętrzu, u nasady i na obramowaniach uszu. Podpalanie powinno okalać różnokolorowe łąty rozmieszczonych na tułowiu. Głowa powinna być w łąty czarne, brązowe lub niebieskie obejmujące czoło i ciemiona, a także wierzch uszu. Może przez nią biec biała strzałka, mogą być też rozłożone symetrycznie i harmonijnie białe znaczenia. Najlepiej gdy występują na bokach kufy i wzdłuż bruzdy czołowej.

WZROST I WAGA:

Wysokość w kłębie: dla samców 35-40 cm, dla suk 33-38 cm.

Waga maksymalna: 10 kg.

WADY:

Wszelkie odchylenia od powyższego wzorca powinny być traktowane jako wady i oceniane stosownie do ich stopnia.

- ogólne niedostatki budowy;
- kończyny inne niż proste;
- sierść długa lub nietypowa;
- błędy w umaszczeniu;
- stojące uszy;
- źle ułożone lub luźne łopatki.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- agresja, bądź lękliwość;
- zad inny niż lekko wysklepiony;
- przodozgryz lub tyłozgryz;
- brak harmonii, ogólnie nietypowa budowa.

Psy posiadające widoczne wady fizyczne lub odchylenia psychiczne powinny być dyskwalifikowane.

UWAGA:

Samce powinny mieć normalnie rozwinięte dwa jądra umieszczone w mosznie.